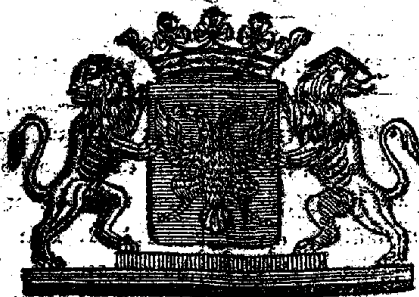

Zaterdag

20 April.

RUSSLAND.

Odesa, 26 maart. Grote bedrijvigheid heerscht in de zuidelijke haven van het Russische rijk. Admiraal Lazarew, opperbevelhebber der vloot in de Zwarte zee, heeft aan alle oorlogschepen, welke zich op de reede van Odesa en Sebastopol en op de werven van Nicolajew bevinden, last gegeven, zich bereid te houden, om nog voor de maand mei in zee te steken. Alle zee-officieren en zeelieden, met halfjarig verlof, zijn in hunne dienst teruggeroepen, en de zee troepen moeten tegenwoordig geheel volledig worden gemaakt. — Bij ons gelooft iedereen dat de heer v. Boutenieff de tusschenkomst tusschen Egypte en Turkije aanstoott en dat onze regering, als de oorlog tusschen die twee landen uitbarst, er groote voordeelen uit trekken zal. (A. Z.)

St. Petersburg, 6 april. Z. M. de keizer heeft den graaf Stroga-noff met het departement van binnenlandsche zaken belast.

De minister van justitie heeft een verslag uitgegeven, waarin men onder anderen leest: » Een overzicht over de gebeurtenissen van 1837 levert, betrekkelijk den zedelijken toestand des volks, vrij voldoende uitkomsten; het aantal der hoofdmisdaden was minder dan in vorige jaren. Labraak in bewoende huizen kwam 67 maal voor. Struikroof 161 maal. In het geheele rijk telde men 1199 moorden; daaronder waren er 370 met overleg gepleegd. Het getal der zelfmoorden bedroeg 1498; in 1836 telde men er slechts 1482.

DUITSCHLAND.

Frankfort, 14 april. Volgens de laatste berigten uit Brussel en Londen toeft de Belgische regering met het ondertekenen des traktaats. Hieruit neemt een gedeelte der Hollandsche pers aanleiding om te beweren, dat het België geen ernst is, met Holland in vreedzame en goedbuurlijke betrekking te treden. Deze bewering verdient echter geen geloof. Indien wij wel onderrigt zijn, wil België zich veel eer eerst den waarborg verschaffen, dat, na de aanneming van het slottraktaat, de nog overblijvende geschilpunten bij wege van onderhandeling tusschen België en Holland kunnen bijgelegd worden. De Belgische regering schijnt te vreezen, dat de Nederlandse regering, ook na de eindscheikting, nog dralen zou om met de Belgische in diplomatische betrekkingen te treden. (A. Z.)

Frankfort, 2 april. De president van de kamer der afgevaardigden het ontwerp van het wetboek van strafrecht. De president van het ministerie van justitie, staatsraad v. S., ontwikkelde tevens de motiven, grondbeginselen en doeleinden van dit nieuwe werk van wetgeving, hetwelk met het meeste overleg bearbeid is. Toen het eerste ontwerp gereed was, deelde men het aan alle gerechtshoven des lands en aan de twee regtsgeleerde faculteiten te Heidelberg en Freiburg mede, ten einde er op te adviseren; waarna eene nadere herziening plaats greep; thans komt het ontwerp als laatste proef voor de standen. (A. Z.)

— Men meldt uit Frankfort, dat de Bajaderen er hare godsdienstige dansen in den schouwburg hebben vertoond. Ten gevolge der menigvuldige aanprijzingen was de zaal zeer vol; het publiek nam echter over het algemeen hare dansen, waaraan alle bevaligheid ontbreekt, met ongenoegen op.

Leipzig, 12 april. Ten gevolge van het stooten van den tweeden trein van Dresden, op de ijzerbaan, tegen den eersten, die bij Wurzen water innam, werden dezen morgen twee personen-wagens sterk beschadigd. Een reiziger moet het sleutelbeen hebben gebroken, en vier andere meer of minder zwaar gekwetst zijn. Een aanwezige ingenieur bragt de trein spoedig weder in orde, zoodat zij zonder verder onheil te Leipzig aankwamen. (P. A. Z.)

München, 12 april. Volgens brieven uit Athene, van den 28sten maart, welke gisteren hier aankwamen, heerschte er toenmaals in Griekenland eene koude, gelijk de oudste lieden er zich geene herinneren. Ook de brieven uit Palermo gewagen van ruwe en scherpe noord-oosten-winden die zeer ongemakkelijk waren. (Allg. Z.)

OOSTENRIJK.

Wenen, 10 april. Bij een keizerlijk handschrijven van gisteren, is de opening van den Hongaarschen rijksdag definitief op den 2den juni aanstaande bepaald geworden. (N. C.)

PRUISSEN.

Berlijn, 10 april. De heer von Dunin wordt hier over het algemeen als een zeer bekwaam staats- en schat-minister, graaf von Wittich en Lottum, legde bij den aartsbisschop, daags na

denzelfs aankomst; een bezoek af, hetwelk de prelaat nog denzelfden dag beantwoordde. Tot nog toe gaat de heer von Dunin voort met zijne opwachting bij alle hooge staatsambtenaren te maken, door welke hij op het nabijstaand ontfangen wordt.

ENGELAND.

Londen, 16 april. In den *Morning Post* van heden leest men: De generaal Sebastiani en de baron von Bulow zullen terstond, na de ondertekening van het traktaat tusschen Holland en België, Londen verlaten. In vertrouwen verhaalt men elkander, dat deze lang uitgestelde ondertekening, die ook in de diplomatische kringen met verlangen wordt te gemoet gezien, zindelijk heden of niterlijk morgen zal plaats hebben. De Russische gezant zal in dat geval woensdag morgen, en de Franische gezant zaterdag aanstaande vertrekken. De graaf von Senff Pilsach en de heer Dedel zullen het voorbeeld hunner ambtgenooten spoedig volgen.

FRANKRIJK.

Parijs, 16 april. De leden der vereeniging Jacqueminot hebben, naar men zegt, de onmogelijkheid ingezien om den kandidaat, op wien het eerst hunne keus gevallen was, den heer Cunin Gridaine, te doen benoemen, en zouden nu het oog geslagen hebben op den heer Passy, als die gemakkelijker de stemmen van eenige leden van het linker centrum op zich zou kunnen vereenigen.

Ook sommige organen van het vorig kabinet schijnen voor die keus gestemd; onder anderen laat de *Revue des deux mondes*, welk blad daarvoor steeds gehouden wordt, zich voor den heer Passy uit. Ter toelichting van zijn gevoelen spreekt dit blad van de noodzakelijkheid van bevrediging, en laat zich zelfs vrij gunstig uit voor eene gemengde combinatie, uit de heeren Guizot en Thiers zamengesteld, waarbij de maarschalk Soult dan niet zou behooren. » Wij begrijpen — zegt hetzelfde — dat het linker centrum zich verontrusten kan over eene toenadering van de doctrinair en de voormalige leden der 221; maar zou het linker centrum, wij bedoelen deszelfs gematigd gedeelte, niet geroepen zijn om eene groote rol onder die meerderheid te spelen, zoo hetzelfde daarbij plaats nam? Zeker zullen eenige leden der 221 weigeren om zich bij die meerderheid aan te sluiten, even als wellicht eenige doctrinair; maar de heeren Thiers en Guizot, in eene ministeriële combinatie begrepen, onverschillig met wetten president, zouden thans hunne eigene partijen en een belangrijk gedeelte van de oude meerderheid voor zich hebben, om hen staande te houden.

— De *Moniteur* behelst de vergelijkende staten van de ontvangsten der staten enz. over de drie eerste maanden van het tegenwoordig jaar met die van het eerste kwartaal 1837 en 1838. Dit jaar hebben de ontvangsten van januarij tot ultimo maart bedragen 152,493,000 fr., zijnde 8,777,000 fr. meer dan in 1837, en 4,806,000 fr. meer dan in 1838. Het regt op de binnenlandsche suiker, hetwelk de vorige jaren niet bestond, bedraagt voor deze drie maanden 1,262,000 fr.

Parijs, 16 april. Heden heeft de kamer der afgevaardigden het onderzoek van de geloofsbrieven harer leden ten einde gebragt, en is zij overgegaan tot de verkiezing van eenen voorzitter. De stemopneming, welke omstreeks 2½ ure begonnen is, heeft doen blijken, dat er 431 leden in de vergadering tegenwoordig waren; de heer Passy is verkozen met 224 stemmen; — de heer Odillon-Barrot heeft slechts 193 stemmen gehad; 14 stemmen hebben zich tot andere leden bepaald.

Tot op het laatste oogenblik, zijn de 221 omtrent den kandidaat, door hen tegen over den heer Odillon-Barrot te stellen, weifelende gebleven. In den loop van dezen morgen eerst hebben zij besloten, voor den heer Passy te stemmen, die zich, naar men wil, door den heer Dupin heeft laten overhalen, in deze keuze te berusten.

NEDERLANDEN.

's Gravenhage, 15 april. Bij resolutie van Z. Exc. den minister van financiën is, op eene door eenen hoofdamtenaar voorgestelde vraag, of de notarissen geacht moeten worden art. 13 der wet van 25 ventose, 11de jaar, te hebben overtreden, wanneer zij in hunne acten de kadastrale nummers van de percelen vast goed, in die acten omschreven, in cijferletters stellen, en op het tevens door hem gedane voorstel, om althans de hypotheekbewaarders te gelasten, die kadastrale nummers bij de in- en aanschrijvingen in schrijffletters te vermelden, verklaard, dat, ook volgens het gevoelen van Z. Exc. den minister van justitie, de voorgestelde vraag over eene ontkennende beantwoording vatbaar is; en dat de minister hierop een deelt, dat de bewaarders der hypotheek, in het aan den in- en aanschrijvingen, de borderellen en acten letterlijk

wommers, welke in die stukken door cijferletters zijn aangewezen, ook op dezelfde wijze in hunne registers moeten overnemen.

's Gravenhage, 16 april. Z. M. heeft ingewilligd een verzoek van *J. de Vos, W. v. c. s.* ingezetenen te Amsterdam, en hoofdbestuurders eener op te rigten maatschappij, ten doel hebbende om door vrijwillige bijdragen van leden een sociaal fonds bijeen te brengen, ten einde daarmede op de voornaamste tentoonstellingen in het rijk, ter bevordering van beeldende kunst, verdienstelijke stukken van Nederlandsche meesters aan te koopen, met oogmerk om die daarna onderling, bij wijze van verloting, aan de leden te doen toekomen.

— De *Staats-Courant* van heden deelt den inhoud van het handels-traktaat mede, op den 21sten januarij laatsleden tusschen Nederland en de Staten van het Duitsche tolverbond gesloten, benevens een koninklijk bealmit, volgens hetwelk dat traktaat in het *Staatsblad* zal worden geplaatst.

's Gravenhage, 18 april. Het heeft Z. M. den koning behaagd, de heeren *A. Kruijthoff* en *A. W. G. van Lutsenburg* te benoemen tot ambtenaren in het gevolg van den gouverneur-generaal der Nederlandsche West-Indische bezittingen, die, naar men verneemt, nog vóór het einde dezer maand naar zijn bestemming zal scheep gaan.

Voorts heeft Z. M. den generaal-majoor titulair *F. M. Cochius*, commandant van het leger in Oost-Indië, benoemd tot generaal-majoor effectief, en den heer *Mr. R. de Kanter*, procureur-generaal der kolonie Suriname en tijdelijk belast met het gouvernement-generaal der Nederlandsche West-Indische koloniën, tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Ter vervulling van de vacature, veroorzaakt door het overlijden van den kapitein *G. F. Menge*, heeft Z. M. al verder benoemd, bij het bataljon jagers, n°. 27, dienstdoende in de West-Indiën, tot kapitein den oudsten eersten luitenant bij het bataljon, *Jan David van Koetsveld*, en tot eersten luitenant den oudsten tweeden luitenant bij hetzelfde, *Nicolaas Galmeijer*.

Eindelijk heeft Z. M. ook nog benoemd tot predikanten van de derde klasse bij de hervormde gemeente in Oost-Indië de heeren *Johannes Schener* en *Jan Jurjen Schener*, beide kandidaten tot de heilige dienst bij het provinciaal kerkbestuur van Overijssel.

— Uit 's Hertogenbosch meldt men het volgende:

» Wij verblijden ons te kunnen berigten, dat het Z. K. H. den prins veldmaarschalk, opperbevelhebber van het leger, behaagd heeft bevel te doen geven tot het aflaten der inundatiën uit de polders van Empel en Meerwijk, van der Eigen, het Hoog- en het Laaghemaal, en dat er voortvóór bestaat, dat de overige nog in stand gehouden inundatiën eerlang mede geheel zullen afdakten worden.

» Naar men vernimt, zal op den 23sten dezer, op de Kempsche heide, nabij Oudebat, door Z. K. H. den prins veldmaarschalk, eene inspectie over het leger te velde gehouden worden, waar verscheidene afdelingen infanterie, kavallerie en onderscheidene batterijen artillerie alsdan zullen vereenigd zijn. Deze wapenschouwing zal, behalve door Z. K. H. prins *Frederik* der Nederlanden, Z. K. H. prins *Albert* van Pruisen, HH. KK. HH. de prinsen zonen van Z. K. H. den prins van Oranje, mede door Z. Keiz. H. den grootvorst troonopvolger van Rusland en hoogstdezelfs gevolg bijgewoond worden.

— De *Staats-Courant* deelt het volgende besluit mede, houdende vaststelling van het getal procureurs en deurwaarders bij de verschillende rechterlijke collegiën, en verdere bepalingen dienaangaande.

Art. 1. Het getal der procureurs wordt bepaald als volgt:

Bij den hoogen raad op negen.

Bij ieder der provinciale gerechtshoven op vijf, met uitzondering van het provinciaal gerechtshof in Holland, waarvoor hetzelfde op negen wordt vastgesteld.

Bij iedere arrondissements-regtbank op vijf, met uitzondering van die te Amsterdam, waarvoor hetzelfde op twaalf, en van die te Rotterdam, waarvoor hetzelfde op acht wordt gesteld.

Art. 2. De procureurs, aan welke zal vergund worden om te gelijk te fungeren bij een provinciaal gerechtshof, en bij de arrondissements-regtbank in de hoofdplaats der provincie, zullen ook bij beide collegiën in de berekening van het voorgeselde getal in aanmerking komen.

Art. 3. Het getal der deurwaarders wordt bepaald als volgt:

Bij den hoogen raad op negen.

Bij de provinciale gerechtshoven en bij de arrondissements-regtbanken op vijf, met uitzondering van die te Amsterdam, waarvoor hetzelfde op twaalf, en van Rotterdam, waar hetzelfde op vijf kan worden gebragt.

Het getal deurwaarders, bestemd om bij de arrondissements-regtbanken dienst te doen, en om in de hoofdplaats van het arrondissement de vacatures te vervullen, zal voor iedere dier regtbanken dat van vier met ten boven gaan, met uitzondering van Amsterdam, waar het zelve op twaalf, en van Rotterdam, waar hetzelfde op vijf kan worden gebragt.

Bij de kantongeregten in de hoofdplaatsen der arrondissementen, zal niet meer dan één deurwaarder voor elk kanton kunnen worden benoemd, onverminderd evenwel de bevoegdheid, die aan de deurwaarders bij de arrondissements-regtbank kan worden toegestaan, om ook bij het kantongeregte der hoofdplaats te fungeren.

In ieder kanton, buiten de hoofdplaats van het arrondissement, zal wor-

den aangesteld één deurwaarder bij de arrondissements-regtbank, en één bij het kantongeregte. Deze beide betrekkingen zullen echter in één persoon kunnen worden vereenigd, en waar dezelve afgescheiden zijn, zal aan den deurwaarder bij de arrondissements-regtbank ook de bevoegdheid kunnen verleend worden om tevens bij het kantongeregte te fungeren.

Art. 4. Aan de deurwaarders bij den hoogen raad, de provinciale gerechtshoven en de criminele regtbank in Holland wordt een vast tractement toegelegd, te weten:

Aan die bij den hoogen raad, van zes honderd gulden 's jaars;

Aan die bij het provinciaal gerechtshof en de criminele regtbank in Holland, van vier honderd vijftig gulden 's jaars; en

Aan die bij de overige provinciale gerechtshoven van drie honderd gulden 's jaars.

Bij ieder der voorzegde collegiën zal een van de aldus gesalarieerde deurwaarders, overeenkomstig art. 13 van het reglement op de organisatie en de dienst der deurwaarders, gearresteerd bij ons besluit van den 14^{den} september 1838 (*Staatsblad* N°. 36) de dienst, als deurwaarder-crimineel waarnemen.

Art. 5. De hiervoor vastgestelde getallen van procureurs en deurwaarders, enkel als een maximum moettende beschouwd worden, zoo behouden wij ons voor, om dat getal, bij de benoemingen, voor zooverre die door ons moeten geschieden, niet geheel aan te vullen, ten aanzien van zoodanige plaatsen, waar een minder getal door ons voor de dienst der justitie voldoende zal worden geoordeeld.

Art. 6. Insgelijks behouden wij ons voor, om, ten aanzien van zoodanige plaatsen, waar het getal der thans aanwezige procureurs of deurwaarders de hiervoor gestelde regelen mogt te boven gaan, bij de eerste benoemingen tot die posten, voor zoo verre die door ons moeten geschieden, het bepaalde maximum, wanneer ons zulks dienstig mogt voorkomen, te overschrijden; zullende, in zoodanige gevallen, de bepaling omtrent het maximum slechts door trapswijze vermindering en niet-aanvulling van ontstaande vacatures, worden in werking gebragt.

Art. 7. Gelijke bevoegdheid, als wij ons in de twee voorgaande artikelen hebben voorbehouden, wordt ook toegekend aan de provinciale gerechtshoven en de arrondissements-regtbanken, bij de benoemingen van deurwaarders, voor zooverre die, volgens art. 2 van het reglement op de organisatie en de dienst der deurwaarders, door de voorzegde collegiën respectievelijk worden aangesteld.

In het bijzonder zullen uit dien hoofde de deurwaarders, bij de voormalige regtbanken van Leiden, gefungeerd hebbende, bij de benoeming van deurwaarders bij de arrondissements-regtbanken in aanmerking kunnen komen, en in de laatstgemelde betrekking kunnen worden aangesteld, ook met overschrijving van het daarvoor bepaalde maximum.

Art. 8. Bij de voordragten van personen tot vervulling der respectieve posten van procureur en deurwaarder, zal uitdrukkelijk op de bepalingen van de drie voorgaande artikelen moeten worden gelet, en zal daarvan bij iedere voordragt melding moeten worden gemaakt.

Art. 9. Wij behouden ons voor, de bepalingen van het tegenwoordig besluit nader te wijzigen of weder in te trekken, wanneer de onderzanding daarvan de noodzakelijkheid mogt doen blijken.

De *Avondbode* heeft in zijn n°. 441 van 16 april '11, onder het opschrift: *Regtzaken*, een artikel geplaatst, waarvan het voorkomen is gegeven van een verslag der teregtzitting van de correctionele kamer der arrondissements-regtbank te dezer stede, in welke de zaak behandeld is geworden, welke het Openbaar Ministerie, op de klagte der Ambtenaren en bedienden van het postkantoor te Leiden, tegen mij heeft ingesteld.

Dit duidt ik den *Avondbode* niet ten kwade, want ik bewijs door mijne eigene handelingen, alles, wat dit regtsgebeding betreft, aan de beoordeeling van het publiek te willen onderwerpen, en ik geef daardoor, naar mijn inzien, een bewijs, dat ik, hoe anderen daarover oordeelen, niet deel heb in de deugd der trouw gehandeld, en noch een feiting begaat, noch overtreding begaat heb.

Maar ik heb niet ten kwade, dat hij het artikel, zoo als hij het van zijne berigtgever heeft ontvangen, geplaatst heeft; want ik voel te zeer bij ondervinding, dat uitgevers van dagbladen veel, zeer veel vertrouwen aan hunne berigtgevers en inzenders van stukken moeten schenken, en maar zeldzaam den tijd hebben, om eenig — veel minder om grondig — onderzoek te doen naar de waarheid van den inhoud der ontvangene stukken.

Maar aan den opsteller en inzender van dat stuk (mij ten eenenmale onbekend) duidt ik het zeer ten kwade, dat hij zoo iets als berigt van het gebeurde ter gezegder teregtzitting heeft opgesteld en ter plaatsing in dat blad heeft opgezonden.

Is hij ter teregtzitting niet tegenwoordig geweest, dan is hij onbevoegd om van het gebeurde aldaar verslag te geven.

Was hij ter teregtzitting tegenwoordig, gelijk ik meen te moeten onder-

stellen, dan was het zijn plicht een getrouw bericht te geven van hetgeen hij daar zag en hoorde; maar dan mag hij zijne opvattingen, zijne beoordeelingen, niet in de plaats stellen van hetgeen daar gezegd en onder eede bevestigd werd; dan mag hij door die verwisseling de waarheid niet schenden; mag hij vooral door die waarheidschenis mij niet blootstellen, niet onverdiend blootstellen aan de verachting van het algemeen. Daaraan heeft die zoogenaamde berichtgever zich schuldig gemaakt.

Wilde hij eene beoordeeling geven van dat regtsgeeding, wilde hij mijne daden, verantwoording, verdediging afkeuren, het stond hem vrij; want ik ken eenen ieder de bezogdheid toe, om zijne meeningen bekend te maken; maar dan moet hij het geschrevene als zoodanig bekend maken, en niet inkleeden in het gewaad van een onpartijdig, naauwgezet, waarheidslievend bericht.

Maar dan moest hij ook de bescheidenheid gehad, genoeg eerbied voor den regter getoond hebben, om met zijne oordeelvellingen dien regter niet vooruit te loopen, en die oordeelvellingen niet ter verspreiding door de drukpers op te zenden, voor dat de regter nog uitspraak had gedaan. Ook aan mij was hij dat verschuldigd; want hij mag mijn lot, als aangeklaagde, niet verzwaren, door den regter tegen mij in te nemen, op deze wijze beproeven dien regter tot veroordeeling te bewegen. Ik beschouw het als eene poging om mij bij het publiek te benadeelen, wanneer men dat publiek wil wegslaan, door het op partijdige oordeelvellingen, en niet op waarachtige daadzaken, te doen oordeelen.

Ik lees in dat zoogenaamde bericht uit dertelver (d. i. de getuigen) getuigenis bleek zonnedaar, dat er geen zweem of schaduw van de aan het postkantoor te Leiden ten laste gelegde opening dezes briefs bestond; daar vooral de tweede getuige duidelijk aantoonde, hoe van den met weinig voorzorg toegemaakte omslag, van zeer dun papier, bij het inpakken te Leiden, of het overpakken aan het postkantoor te Utrecht, een der slechts even vastgehechte punten waarschijnlijk was losgeraakt.

Dat geeft deze schrijver op als de korte, waarachtige, volledige inhoud van de afgelegde getuigenissen.

Maar de eerste getuige, de afzender van den brief, heeft onder eede verklaard, dat hij-zelf den brief in eenen omslag had gedaan, de vier punten van dien omslag onder eenen ouwel zorgvuldig vereenigd, die vereeniging met zegellak en zijn daarop gedrukte cachet bevestigd heeft; dat hij dien brief in persoon ten postkantore bezorgd, en denzelven ongevouwen in de bus gestoken heeft.

De tweede getuige, de heer *Arendszen Hein*, heeft verklaard, dien brief in den gezegden omslag en met dien omslag gevouwen en open in het pakel gevonden, en daarom bij brief daarvan aan den derden getuige, aan wien de brief geadresseerd was, met toezending van denzelven, kennis gegeven te hebben.

Deze twee getuigen als directeur van het postkantoor te Utrecht, hij hield staande, dat de brief, toen hij denzelven in het pakel vond, alleen bliken droeg, van met eenen ouwel gesloten te zijn geweest, en dat het lak, hetwelk hij er later op gezien heeft, toen daarop niet gevonden werd.

De 1ste getuige, daaromtrent nader gehoord, heeft blijven volhouden, dat hij dien omslag bij de verzending niet slechts met eenen ouwel, maar daarboven met een lak verzegeld heeft; dat dit altijd zijne gewoonte is ten opzichte van al de brieven, welke hij verzendt, en ook in dit geval stellig is in acht genomen.

Die zelfde directeur van het Elburgsche postkantoor heeft vervolgens opgegeven, hoe, naar zijne meening, dat openen van dien brief, door het vouwen van denzelven, en het gevouwen inpakken of overpakken van denzelven veroorzaakt-zonde hebben kunnen worden.

De laatste getuige heeft het geopend ontvangen van den brief bevestigd, en medegedeeld, dat hij daarvan aan den afzender bericht heeft gegeven.

Na het hooren der getuigen, heb ik den voorzitter de opmerking gemaakt, dat de bewuste omslag, *in judicio* aanwezig, van mechaniek papier is, en dat soort van papier, ofschoon dun, altijd bijzonder sterk is.

Na vergelijkte ieder onpartijdige deze verklaringen der getuigen met het zoogenaamde bericht van den *Avondbode*, en beslisse of ik al dan niet recht heb, dat bericht aan den steller ten kwade te duiden.

Niet minder onwaarachtig is het slot van datzelfde zoogenaamde bericht luidende: *Als nadere bijzonderheid dient nog, dat de beleedigde partij te vergeefs beproefd heeft, om den Arnheemschen Courantier te bewegen, door een nader artikel, de ware toedragt der zaak in zijn dagblad aan zijne lezers bekend te maken, en dat eerst na die weigering de aanklagte wegens laster is ingediend.*

De waarheid is deze: de advokaat der civiele partij heeft mij de vraag doen voorstellen, of ik, na de plaatsing van het aangeklaagde artikel, een ander artikel, ter verbetering van het eerste, en ter plaatsing van dit laatste ontvangen, en die plaatsing geweigerd heb.

Die vraag heb ik volledig naar waarheid ontkennend beantwoord. En nu beoordeelt weder de onpartijdige lezer de waarheidsliefde en de oprechtheid van dezen zoogenaamden berichtgever.

Ik zou hier nog veel kunnen bijvoegen, om de naaktheid, onredelijkheid, onnaauwkeurigheid en het onbeduidende van dit geschrijf als bericht

beschouwd, ten toon te stellen; maar ik acht het der moeite niet waardig daarover in het breede uit te weiden.

Ik hoop genoeg gezegd te hebben, om dat artikel als onwaarachtig te kenschetsen, en het publiek te doen opmerken, dat het door den steller alleen schijnt te zijn ingezonden, om mij te krenken en het publiek te misleiden.

Ik zie hierin al weder waaraan de eigenaars en uitgevers van dagbladen niet al zijn bloot gesteld.

Arnhem, den 18den April 1839.

C. A. THIEME.

Mengelwerk.

Het eerste vierde-jaar van 1839.

(Uit de Pruisische Staats-Zeitung. Vervolg van N°. 65.)

III.

Den 5den februarij werd het Engelsche parlement door de koningin geopend. Den 8ten ontving zij reeds de adressen van beide huizen; en nu begonnen de beraadslagingen over verscheiden gewichtige onderwerpen. Daarvan noemen wij de volgende. Door de ministers werd de Ierlandsche onmeete-wet weder voorgesteld om veranderd te worden; ook in de armen-wet van dat land hadden zich gebreken geopenbaard, wier herstelling aan het parlement voorgelagen en door hetzelfde bewilligd werd. Betrekkelijk de korenwetten, liet vroeger de taal der ministeriele bladen eene verandering in de zionswijze der ministers verwachten. Ook de toristische *Times* stemde thans voor eenen geringen, vasten graantol, in stede van den tegenwoordigen veranderlijken, en dat wel omdat het regt en de menschlievendheid dit vorderden. Maar bij de beraadslagingen bleek het, dat het gevoelen der ministers betrekkelijk het tijdige der verandering verdeeld, en dat het belang der landbouwers in beide huizen overwegend vertegenwoordigd was. Zoo-wel de voorstellen van lord *BROUGHAM*, betrekkelijk de korenwetten, in het hooger-huis, als die van den heer *VILLIERS*, in het lager-huis, werden met groote meerderheid verworpen. Bij dien strijd ging men minder uit van de hoogere algemeene gezigtspunten dan wel van de bijzondere der landbouwers en fabrikanten.

Het Engelsch-Oostenrijksche handelsverdrag gaf aanleiding tot levendige debatten, terwijl daar beschikt werd over vrijheid in havens, welke eene derde magt, de Porte, toebehoorden. Lord *PALMERSTON* echter verklaarde dat het verdrag tusschen Groot-Britanje en Oostenrijk, van 1829, slechts betrekking had tot de beiderzijdsche schepen, welk uit de havens dier landen kwamen, en in beide landen op dezelfde wijze behandeld moesten worden. Het nieuwe verdrag breidde dit slechts in zoo ver uit, dat de schepen, uit de Donau-havens komende, eveneens moesten behandeld worden als kwamen zij uit Engelsche of Oostenrijksche havens, en dat daarvoor geene toestemming der Porte noodig was.

De wet tot regeling der functiën en inkomsten van de geestelijkheid der hoogerhede kerk, door de regering voorgesteld, en welke ten doel had de inkomsten der kleine kerspelen door eene bezuiniging bij de domkapitels te verbeteren, verwierf de tweede lezing in het lagerhuis. De conservativen beschouwden ze, wel is waar, als eene inbreuk op de corporatie-regten, doch daar evenwel haar weldadig doel niet te miskennen was, en het kerkelijk eigendom ook slechts tot kerkelijke doeleinden zou besteed worden, wilden zij er zich niet tegen kanten. Den dissenters scheen zij onverschillig en van geene beduidens voor hunne bedoelingen, vermits zij de buitensporige inkomsten der kerk, die jaarlijks 6 of 7 miljoen ponden bedroegen, wenschten beperkt en tot algemeene onderwijsdoeleinden aangewend te zien.

Een voorstel, om de schouwburgen in Westminster, even als in de andere buurten van Londen, Woensdags en Vrijdags te openen, ging, alhoewel door de ministers bestreden, in het lagerhuis door.

Bij de vraag in het lagerhuis: of in Ierland het leggen van ijzerbanen, wier aarlegging aldaar hoogst raadzaam schijnt, eene regeringszaak zijn moet, dan wel, gelijk in Engeland, aan particuliere ondernemers behoort overgelaten te worden, had de commissie zich voor het eerste verklaard. De minister (lord *MORPETH*) meende dat men met der tijd zelfs in Engeland noodig bevinden zou, het tegenwoordige stelsel van privaat-onderneming te wijzigen; Ierlands bijzondere omstandigheden vereischten echter reeds dadelijk eene zeer verschillende handelwijze. Het voorbeeld van België bewijst, dat het aanzien van ijzerbanen door de regering gunstige resultaten levert. Ten aanzien der ontzaggelijke kosten, welke de Engelsche banen veroorzaken, gewaagde hij van het mistraak, dat voor bewilliging in het parlement de buitensporige geschenken, die er aan personen van invloed moesten worden gemaakt, zulke overmatige uitgaven veroorzaakten. Een vorm dier geschenken was, bij verwerving van het land, het recht tot de bezittingen der parlaments-leden behoorde, dikwijls meer dan het tienvoudige te betalen, en soms nog andere schadeloosstellingen uit te denken. Zoo heeft een grondbezitter op deze wijze 120.000 pond bekomen. In Ierland zouden de grondbezitters bereidwilliger zijn, vooral indien de regering de aanlegging op zich nam en een bepaald verband van ijzerwegen hun gewaarborgd wierd. De hoofdbaan zou van Dublin naar Cork gaan en 213 Engelsche mijlen lang wezen. In weerwil der sterke oppositie, die voornamelijk van de Tories uitgeen, werd het voorstel aangenomen, en heeft als bijk. nu nog de verschillende trappen af te loopen.

In het hooger-huis werd den 21sten maart, op voorstel van lord *ROPER*, eene commissie benoemd tot onderzoek van den toestand van Ierland. Dit schijnt een begin van aanvallen, die het ministerie zullen nopen af te treden. Het ministerie heeft aan het lagerhuis geappelleerd. De tijd zal den uitslag leeren.

Betrekkelijk het voorgerallene buiten het parlement stippen wij nog aan: de minister van koloniën, lord *GLEBELC*, legt zijn ambt nader wegens zekere maatregelen der regering, waarmede hij niet instemmen kan. Lord *NORMANBY*, toen nog lord-lieutenant van Ierland, volgt hem op. Zijne

plaats bekent weder Lord BRANTON, wiens vroegere aanmerkingen, nepens de kerkelijke aangelegenheden van Ierland, de Tories doet vreezen, dat de heerschende kerk niet ten volle door hem zal worden beschermd.

De tot de katholieke kerk overgane predikant SPRECKEN roemde, bij zijne terugkomst, de opwekking en ondersteuning in Frankrijk voor het groote werk der bekeering van gansch Engeland tot de katholieke kerk; waaruit Engelsche bladen aanleiding namen om te spreken over de pogingen der Romanisten (sic) en Jesuiten ter onderdrukking van het protestantismus er ter herstelling der volle pauselijke magt in geheel Europa, alsmede over de scheuring in de Anglikaansche kerk.

De predikant SPRECKEN, een der hevigste demagogen, die inzonderheid tegen de armenwet ijvert, werd den 27sten december in hechtenis genomen. De afgevaardigden van twee vereenigingen, die der aanhangers der volkscharte, eene radikale partij, en die tegen de korenwetten, houden bij Londen nachtelijke vergaderingen, waarvan men echter geen gevaar ducht. Wat betreft de Noord-Amerikaansche zaken, zoo verklaarde de *Queens-Bench* de deportatie der naar Engeland gebragte Kanadasche gevangenen wettig.

Lord DURHAM leverde zijn verslag over Kanada, waarin hij niet alleen met de grootste uitvoerigheid alle betrekkingen dezer kolonie ontwikkelt, maar zich ook uitlaat over de gebreken en fouten gesteldheden der overige Britsche koloniën in Noord-Amerika, en verklaart dat die toestand niet langer alzoo kan voortduren zonder haar bestaan op het spel te zetten. Hij besluit met de reeds vroeger vermelde voorstellen te herhalen, tot eene nieuwe wijze van staatsinrigting en bestuur, waaruit het doel doorstraalt, om Kanada allengs in eene zuiver Britsche provincie te hervormen. Tusschen de Britten en de Noord-Amerikanen komt het aan de noord-oostelijke grens tot ernstige botsingen wegens grondgebiedsgeschillen. Wederzijds werden er grensovertoegers gevangen genomen, waarop ernstige onderhandelingen en oorlogachtige demonstratiën volgen. Echter verwacht men vreedzame bijlegging der zaak.

De wetgevende vergadering op Jamaika heeft bij de koningin een adres ingediend, waarbij verzocht wordt de drukkende belastingen te verminderen en het raffineren van buitenlandsche slavensuiker in Groot-Britanje te verbieden, vermits na de emancipatie der slaven de kosten der planters bij de teelt der voortbrengselen zoo aanmerkelijk gerezen zijn.

Betrekkelijk Oost-Indië verneemt men, dat het armee-corps uit Bombay, hetwelk naar Sind bestemd is, den mond van den Indus bereikt zou hebben; volgens latere berichten moet evenwel de krijgstogt tegen Caboul uitgesteld zijn, en de onderoening aan den shah SUDSHAN (sooja) alleen overgelaten zijn.

(Het slot hierna).

Stedelijke Publicatiën.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem, ontvangen hebbende een adres van *Martinus Lucas*, koper- en bliklager, wonende alhier, strekkende op de *Loper- en Bliklagerij* in het door hem aangekondigde nummer de Kerkstraat, wijk F. N°. 152, te mogen opzichten, en alhier bijgevoegd.

Zoo verzoeken de Burgemeester en Wethouderen voornoemd hiernede alle degenen uit, die mochten vermoeden zich te bezwaren over de nitoeening van voormeld bedrijf ter aangekondigde plaats, die bezwaren schriftelijk vóór den 23sten dezer maand aan Hun Ed. in te dienen; zullende op geene bezwaren, na dien tijd ingediend, acht geslagen worden.

En zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse, binnen deze stad gebruikelijk Arnhem, den 2den April 1839.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 18 April 2 El 2 Palm 8 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 6 D.
Den 19 April 2 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 3 D.

Advertentiën.

Mijne dierbare Echtgenoot, Vrouwe *SOPHIE AUSTE FROWEIN*, werd mij heden, in den ouderdom van bijna 55 jaren, door den dood ontrukkt.

Nijmegen, den 11den April 1839. *J. A. QUACK, Gm.*

Te Doesborgh, in het Heeren-Logement, zullen, op Donderdag den 16den Mei 1839, bij inzetting worden geveild, en op Donderdag den 30sten Mei 1839, finaal worden verkocht, beide des voormiddags ten elf ure:

- 1°. Een perceel *WELDELAND*, met alskanderen gelegen *BOSCHBOOMEN*, groot circa 12 Bunders.
- 2°. Eene *HOFSTEDEN*, in *Holthuisen*, onder *Didam*, in gebruik bij de Wed. *JAN PROST*; groot 90 Roeden en 40 Ellen.
- 3°. Eene *HOFSTEDEN*, in *Holthuisen*, onder *Didam*, in gebruik bij de Wed. *JAN PROST*; groot 90 Roeden en 40 Ellen.

- 4°. Het *ERVE* en *GOED*, *Heislag*, onder *Wehl*, bestaande in eene *HOFSTEDEN*, bewoond door *AREND BECKER*; voorts *AKKERMAALSBOSSCHEN* en *OPGAANDMOET*; groot 13 Bunders en 20 Ellen.
- 5°. Een perceel *WELDELAND* aldaar, in gebruik bij denzelfden *AREND BECKER*; groot 2 Bunders, 31 Roeden en 20 Ellen.
- 6°. Een perceel *BOSCHGROND*, het *Koestag*, onder *Zeddam*, bij de *Kennede*, beplant met *OPGAANDEBOOMEN*, *EIKENSTEEKEN* en *ELZENHAKHOUT*; groot 3 Bunders en 40 Ellen.
- 7°. Twee perceelen *BOSCHGROND*, in de *Bredenne*, gemeente *Berg*, bij *Montferland*; groot 1 Bunder, 13 Roeden en 30 Ellen.
- 8°. Eene aanzienlijke partij *EIKENSTEEKEN*, in het *Bosch* bij *ZWEERS*, onder *Didam*.
- 9°. *DITO* in het *Heislag*, onder *Wehl*.
- 10°. *DITO* op het *Koestag*, onder *Zeddam*.

Alles nader bij biljetten omscheven. — Informatiën zijn te bekomen ten kantore van de Notarissen *Mr. G. VAN ECK* en *Mr. W. H. TAAIJ*, te *Arnhem*, en *Mr. W. C. KETJEN*, te *Doesborgh*.

+ S + De Notarissen *Mr. G. VAN ECK* en *Mr. W. H. TAAIJ* zullen, op Woensdag den 24sten April 1839, des voormiddags ten tien ure, aan het huis van den Kastelein *B. MAAT*, aan den *Zijpschen weg*, te *Arnhem*, in het openbaar, voor kontant geld en op tijd, verkoopen:

TWEE MELKKOEIJEN.

Voorts *MEUBELLEN* en *HUISRAAD*, waaronder een *KABINET-ORGEEL*, *MAHONIJHOUBEN* en andere *TAFELS* en *STOELLEN*, een *UITTREKTAFEL* voor twintig personen; onderscheidene *THEESERVIETSEN*, *THEESTOVEN* en *SCHENKKEBETELS*, vijf *TOERWERK*, fraaie *PLATEN* in *Eijster*, een *TOERNUIS*, eene *PERS*, eene zoo goed als nieuwe *MANGEL*, fijne *WIJNGLAZEN*, *KOPER* en *TIN*; — *THEE*- en *PRESENTEERBLADEN*, eene *KAGCHEL*, enz.

Te zien daags voor de verkoopdag van des voormiddags 10 tot des namiddags ten 3 ure.

+ + + De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Maandag den 29sten April 1839, des voormiddags ten tien ure, ten huize van *B. GORIS*, in den *Roeden Baan*, bij *Arnhem*, publiek verkoopen:

Allerhande *HUISRAAD*, als: *STOELLEN*, *TAFELS*, *BANKEN*, *SCHILDERIJEN*, *KOPER*-, *TIN*-, *BLIK*-, *GLAS*- en *AARDEWERK*, *STAL*-, *MELK*- en *DEEGE-REEDSCAP*, *KAGCHELS* met *Toebehooren*, eene complete *TAPKAST*, een *PAARD*, twee *KOEIJEN*, differente *RIJTUIGEN*, eene *LANGE*- en *KORTE KAR*, *PAARDE-RIJTUIGEN*, welgewonnen *HOOL*. — Voorts eene aanzienlijke partij *TIMMER*- en *BRANDHOUT*, en *RAMEN*.

Alles twee dagen voor den verkoop te zien.

+ + + De Notaris *KOLFSCHOTEN*, te *Arnhem*, zal, op Vrijdag den 26sten April 1839, des middags ten 12 ure, ten huize van *GERRITSEN*, in het *Posthoorn* aldaar, publiek verkoopen:

Een *OPEN PAK*, genaamd *Catharina Hendrik*, met *STRAAN- en LOOPEND WAND*, groot, met zijns meebrief, 115 Tonnen, liggende bij de haven te *Arnhem*. Aanwijzing geschiedt door *H. PETERS*, aldaar.

UIT DE HAND TE HUUR.

Het *DRIELSCHE VEER*, met eenen tijd van zes jaren.

MAGAZIJN

van geslepen en gegraveerd

KRISTAL-EN GLASWERK.

De Ondergeteekende heeft de eer het geachte Publiek hiertoe te berichten, dat zijn *MAGAZIJN*, in het *Hôtel der Nederlanden*, bij den Heer *J. ROBERT*, alhier, nog uiterlijk tot den 23sten dezer maand zal geopend blijven.

J. H. PALME.

Het hoofdmagazijn blijft steeds gevestigd te *Rotterdam*, op het *West-Nieuwland*, D. 73.

Te Arnhem, bij *C. A. THIEME*, Boekdrukker.